

ροι και ως τοιοῦτος ἐξελέχθη τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ. Εἰς τὸν Μάρκον Ρενιέρην τὸ μονοπώλιον τοῦ χαρτονομίσματος, εἰς τὸν Ἠλίαν Κεχαγιάν τὸ μονοπώλιον τῆς ἀτμοπλοῦας καὶ εἰς τὸν Ἀνδρέαν Τσιγγρόν τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ !!

Νοστιμώτατα εἶναι ὅσα ὁ α' Ἀκὼν περιπλακεῖς παρεισάγει περὶ δύο ἄλλων συνεδραίων του, τοῦ κ. Κορωνιοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀθηνογένους. Τὸν πρῶτον τὸν γνωρίζετε· ὁ δεῦτερος εἶναι παρείσακτον· εἶναι ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ κ. Σκούλῶδης. Ἀποτυχὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς διευθυντὴς Καταστήματος ἀλευροποιίας καὶ κατελθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τοὺς Νέους Ἑποίκους.

Διασκεδάσατε δὲ μὲ τὸν ὀργανισμόν τῆς συμμορίας.

Τὸ δάνειον τοῦτο διεπραγματεύετο ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κορωνιός. Ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Κορωνιοῦ διώρισε, λέγει ὁ κ. Τσιγγρὸς, τὸν κ. Ἀθηνογένην· καὶ τοῦτο, ὡς μετὰ κυνικῆς ἀφελείας ὁμολογεῖ, ὅπως χρησιμεύσῃ αὐτὸς ὡς μεσάζων μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Κορωτιοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Τοῦτο μὲ ὑπενθύμισεν ὅτι συνήθως εἰς τὰς νυκτοκλοπὰς, ὅταν οἱ ἐκδιάκοντες τὰς οἰκίας τῶν τιμίων πολιτῶν εἶναι πλείους τοῦ ἑνός, εἰς στέκει πάντοτε ἀπ' ἐξῶ, δίκην σκοποῦ ἵνα προειδοποιήσῃ τοὺς συτρόφους του περὶ ἐπικειμένου τυχόν κινδύνου, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ μέσα συγυρίζουν, ὅτι εὐρουν.

Τὸ ῥόλο τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πιστωτικῆς εἰς τὰς διαπραγματεύσεις εἶναι χαρακτηριστικώτατον.

Οἱ δύο τραπέζιται συναντῶνται καθ' ὁδόν, ὅπως ὁ Ἰουδαῖος Σάβλων συνήντα εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοὺς Ἑμπόρους τῆς Ἑνετίας.

— Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου λέγει ὁ κ. Δούμας εἰς τὸν κ. Τσιγγρόν ὅτι θὰ συμμετάσχῃ κατὰ 5,000,000· καὶ τρίτων τὰς χεῖρας ἐκφράζει τὴν χαρὰν του ὅτι τὸ δάνειον εἶναι προσωρινόν, εὐφρολογῶν συγχρόνως ὅτι: Les bons esprits (et les répris) se rencontrent.

Προσωρινόν, διότι ἂν ἡ Ἑλλάς ἡττηθῇ, οἱ κύριοι αὐτοὶ φεύγουν εἰς τὴν Τουρκίαν, γίνονται Τσιγγροὶ πασσαῖς, Ντουμάν ἐφέντης, καὶ κἀνένας των μπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιευνούχου καὶ φανῇ καὶ ἐκ τῆς θέσεως ἐκεῖνης ὠφέλιμος εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἄχρι τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Δούμα τὰ πράγματα μεταβάλλονται. Διότι ὁ κ. Κουμουνδούρος στενοχωρεῖται, διότι οἱ τρικουπικοὶ φωνάζουν: ἀδειάστε μας τὴν γωνιά, βρίσκουμε ἐμεῖς τὸ δάνειον. Νὰ καιρὸς νὰ θέσῃ ὁ κ. Δούμας τοὺς ὅρους του ὡς νικητῆς. Οἱ ὅροι του εἶναι ὅτι συμμετέχει εἰς τὰ 5,000,000, ἂν ἡ Βουλὴ δεχθῇ τὴν σύμβασιν τῆς Πιστωτικῆς.

Ἡ σκηνογραφία τότε ἀλλάσσει· ὁ κ. Τσιγγρὸς ἐκπλήσσεται· κάμνει τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ κρούει τὰς θύρας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐνῶ ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κορωνιὸς ἀνάγει τὸ ἔνδοξόν του ἀνάστημα εἰς ἀνάστημα Μάρκου Μπότσαρη, μὴ ἀποκάμνων, μὴ ἀπελπιζόμενος, πολεμῶν κατὰ Τραπεζῶν, κατὰ πρακτορείων, κατ' ἐφημερίδων καὶ ἐπὶ τέλους ἐγκαταλειπόμενος εἰς τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ πτωχός!

Οὕτω ὑπογράφεται ἡ Σύμβασις τοῦ μοναδικοῦ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρονικά δανείου, καθ' ἣν δι' 20 ἑκατομμύρια ἡ Ἑλλάς ὑποβάλλεται εἰς τοὺς ἀτιμωτέρους ὅρους, φορολογούσα πρὶν τὰς ἐλευθερώσῃ τὰς ὑποδούλους ἐπαρχίας, παραχωρούσα τίτλους 80,000,000 εἰς ξένας χεῖρας, παραχωρούσα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Ὁμογενῶν μίαν ἀπὸ τὰς πρῶτας ἀνάγκας τοῦ πτωχοῦ λαοῦ—τὸ καπνίζειν—δίδουσα εἰς αὐτοὺς προμηθεῖας ἐπὶ προμηθειῶν καὶ μετὰ εἴκοσι μῆνας ὑποχρεωμένη νὰ τοῖς ἐπιστρέψῃ τὰ 40,000,000.

Ἰστερα ἀπὸ αὐτὰ ἔρχεται ὁ καταστηματοάρχης τοῦ Παζὰρ τῆς Ἐφθηνίας κ. Α. Βερναρδάκης δι' ἄρθρου του ἐν τῷ Αἰῶνι ὅπως προσφέρῃ ἀηδὲς θυμίαμα εἰς τὸν Μολὸχ Τσιγγρόν καὶ δικαιολογήσῃ τὸ δάνειον. Ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκονομολογικῶν ἀνοησιῶν του ὕστερον ἀπὸ εἰδικὰς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σπουδὰς μᾶς ὑπενθύμισεν τὸν πατέρα ἐκεῖνον ὅστις ἀφοῦ ἔστειλε εἰς Εὐρώπην τὸν υἱόν του καὶ ἐπανελθόντα τὸν ἤκουσε βασανίζοντα τὸν νοῦν του ἐπὶ ὄλην νύκτα διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον κόπρου ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ὡκτεῖρε τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἐξώδευσε διὰ τοιοῦτον βλάκα.

Φιντασθῆτε ὅτι μετὰξὺ ἄλλων ἱσχυρίζεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παρεχώρησε δωρεὰν τὸ προνόμιον εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐνῶ ἐν τῇ Συμβάσει περιείχετο ὁρος ὅτι τὸ δημόσιον θὰ λαμβάνῃ 50 ο]ρ ἐπὶ τῶν κερδῶν.

Ὅ,τι δ' ἐκπλήσσει τὸν σοφὸν οἰκονομολόγον εἶναι ὅτι ὁ κ. Τσιγγρὸς ἐδάδανε παρὰ πολλὰ διὰ νὰ λάβῃ τὸ προνόμιον τῆς συστάσεως Τραπεζῆς· ἐν ταῖς παραχωρηθησομέναις ἐπαρχίαις, ἐνῶ κατ' ἀναλογίαν μὲ τὴν Ἑθνικὴν ἔπρεπε νὰ δώσῃ μόνον 6,000,000.

Ὁ κ. Βερναρδάκης ἤρχισε νὰ πωλῇ τὰ προνόμια τοῦ Κράτους ὡς τὰ εἶλαια τῆς πατρίδος του. Τί παράδοξον! ἀφοῦ ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐξέδωκεν εἰς πλειστηριασμόν τὴν Ἑλλάδα!

Καλιθέαν.

## ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ νὰ γράφῃ τις Θεατρικὰ Ἀθηνῶν εἶνε ὡς νὰ γράφῃ πολιτικὰς ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ Μενίδι.

Ὅταν ὁ Βελλίνης ἔγραφε τὴν *Νόρμα*, οὐδέποτε θ' ἀνελόγιζετο ὅτι ἡδύνατο νὰ τελεσθῇ ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον ἀνοσιούργημα ὅποιον τὸ κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας ἐν τοῖς ἀποπάτοις τοῦ Βιθυνοῦ τελεσθέν. Καὶ ἐκ τῆς Στατιστικῆς γνωρίζομεν ὅτι πολλὰ σώματα ἐγκλημάτων ἀνευρίσκονται ἐν τοῖς ἀποπάτοις.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ prima δὲν ἐλασκάρισεν οὔτε νότα, καθὼς βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ὑψίφωνος οὐδεμίαν νότα εἶπε σωστήν.

Τὸ θέατρον φωτίζεται ἃ gioigno ὅπως τὰ Γραφεῖα τοῦ «Τηλεγράφου». Ἡ σκηνὴ ἀνοίγει· ἡ *Νόρμα* ἐκτελεῖται· ἡ *Νόρμα* ἐξετελεσθῇ.

Ὁ ὑψίφωνος παλαίει μὲ τὴν φωνὴν του· ἐκεῖνη ἔσωθεν δυστροπεί νὰ ἐξέλθῃ, ἐκεῖνος ἐξωθεν καταεσχίζετο διὰ τοῦτο. Ἐπὶ τέλους νικᾷ ὁ ὑψίφωνος, ἡ φωνὴ ἐξέρχεται, ἀλλὰ δύστροπος, κακόζηλος, κλαψιάρ.

Τὸ ἀκροατήριον δὲν ἐσύριξε. Χειρότερον. Οὔτε συριγμοῦ, πὸν ἤξιωσαν. Ἡ ἐπιείκεια εἶναι ἡ χειρότερα προσβολή.

**Κάπας.**

## ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

(Ἐρ τῷ Λιμένι Πειραιῶς)

Ἀπόψε σβύνουνε μαζί ὁ ἥλιος κ' ἡ χαρά μου

Ἄχ, μάθε ἀπ' τὰ μάτια μου πῶς νὰ μὴν κλαῖς, καρ-  
[διά μου.

Ὁ ἥλιος βασιλεύει, νὰ, καὶ φεύγομε 'στὰ ξένα,

Ἔχετε 'γειὰ, χρόνια τρελλὰ, ἀγάπαις, περασμένα,

Ἀθήναις μου, νύχτες ξανθαῖς, ξανθὴ μου, δνειρά μου,

— Ἀπόψε σβύνουνε μαζί ὁ ἥλιος κ' ἡ χαρά μου . .

(Ἐρ τῷ πελάγει)

Σήμερα δίχως κύματα, ἡ θάλασσα σαλεύει.

Ξέρω μιὰ κόρη, 'ποῦ κρυφὰ ἀγκάθια δὲν πιστεύει·

Ξέρω δυὸ χεῖλια ὀλόδροσα, δυὸ χεῖλια, ὅπου λένε

Ὅσ' ἀγαποῦν καὶ φεύγουνε μακριὰ 'στὰ ξένα κλαῖνε.

Καλό· 'στὰ μάτια τῆς καρδιάς τὸν πόνο ἀς γυρεύη.

— Σήμερα δίχως κύματα, ἡ θάλασσα σαλεύει.

(Ἐρ Ἀλεξανδρείᾳ).

Νὰ πέθανε . . . καὶ νὰ φορῇ τὴν φορεσιά της ἄλλη !

Λύπη, γι' αὐτὸν π' ἀγάπησε, δὲν ἔχει πειδὶ μεγάλη.

Τὸν γαλανό μας οὐρανὸ, σὰν ἔφευγα, νὰ κλαίω,

Κ' ἐδῶ τὸν ἴδιο οὐρανὸ νὰ ἔχω βρῇ : ὠραῖο,

Καθάριο, ὀλογάλαζο καὶ ἀσημένιο πάλι !

— Νὰ πέθανε . . . καὶ νὰ φορῇ τὴν φορεσιά της ἄλλη !

**Νίκος.**

## ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΝ.

Τὸ κατὰ τῶν ἀμαξηλατῶν καὶ λεμβούχων (ἐπὶ τῇ εὐκαι-  
ρία πρόσθε καὶ καρβουνοπωλῶν) μῖσός μου ὑπῆρξεν ἀεί-  
ποτε θανάσιμον· τὴν φορὰν ταύτην οἱ ἀνωτέρω δζέντλε-  
μαν μοὶ ἐγένοντο μισητότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἐάν  
ἤμην Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ συνεκάλουν νέαν ἐπιστρατεῖαν  
πρὸς κατατρόπωσιν τῶν Βασιβουζούλων αὐτῶν τῆς ἑλληνι-  
κῆς φυλῆς. Ὁ Πειραιεὺς λεμβούχος ἠρέσθη εἰς τρία μόνον  
φράγκα ὅπως μὲ φέρῃ μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ Πατρὶνὸς  
(λεμβούχος) μοὶ ἐζήτησε πέντε, καὶ ἐπειδὴ τῷ ἔδωκα τρία  
μοὶ ἐξετύλιξε μίαν γλῶσσαν μεγαλειτέραν τῆς κόπης του,  
χάριν τῆς ὁποίας ἐγὼ ἐπεθύμησα τὴν στιγμήν ἐκείνην νὰ  
ἤμουν ὀλίγον βαρκάρης διὰ νὰ τοῦ πληρώσω τὸ ὑπόλοιπον  
τῆς πενταφράγκου ἀξιώσεώς του μὲ γροινθοκοπήματα εἰκο-  
σόφραγκα. Εἰς τὴν Κέρκυραν ὁ λεμβούχος δὲν ὑστέρησε τῶν  
δύο συναδέλφων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ παράπονα αὐτοῦ  
καὶ αἱ ἀξιώσεις ἦσαν εἰλημμένα ἐκ τοῦ λεξικοῦ τῆς Ἀγγλι-  
κῆς προστασίας, ὥστε πολλὰ τούτων παρῆλθον ἀνοητεῖ.

\*\*\*

Ἀπὸ Πατρῶν καὶ πρὶν ἔτι φθάσω εἰς τὴν Κέρκυραν ἐγ-  
κατέλειψα τὴν πεφιλημένην μου Ἑλλάδα, ἐπιδιβασθεὶς ἐπὶ  
ἀτμοπλοίου ἀγγλικοῦ. Μόλις ἀνῆλθον τὴν κλίμακα τῆς  
Alsatian, καὶ ἰδοὺ ἔμφανίζεται ἐνώπιόν μου ἄνθρωπος ὅστις  
προϋποθέτων ὅτι ὄφειλον νὰ γνωρίζω τὴν γλῶσσάν του :

— Have you any thing ? μὲ ἐρωτᾷ.

— That is the question ! τῷ ἀπαντῶ καὶ ἐγὼ, δείξας  
πρὸς αὐτὸν τὸ φορτσέρι μου, μὴ ἔχων πρόχειρον ἄλλ' οὔτε  
γνωρίζων ἴσως ἄλλην ἀγγλικὴν φράσιν.

\*\*\*

Εἰς τὴν Κέρκυραν ἔφθασα μετὰ νυκτὸς γαλήνιον πλοῦν·  
κατὰ τὴν ἐκεῖσε διαμονήν μου τρία τινὰ κατῳρθωσα νὰ  
ἐπισκεφθῶ, καὶ ὁμολογουμένως ἀξία λόγου· 1) τὸν Ἀγίον  
Σπυρίδωνα, ὅστις μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθον ὅτι εἶναι ἰδιοκτη-  
σία Κερκυραίου τινὸς ἱερέως, ὥστε μόνον περὶ αὐτοῦ δύνα-  
ται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει τὸν ἄγιο μέσα του κατ' ἀντίθεσιν  
τοῦ λεγομένου συνήθως· ἔχει τὸ διάολο μέσα του. 2) τὸ  
θέατρον ἐν ᾧ ἐδίδετο φρικώδης ἡ Somnambula, καὶ 3) τὸ  
φρενοκομεῖον τὴν ἔδραν ταύτην τῆς βασιλείας τῶν οὐρα-  
νῶν. Ὁ σὶδρ Τζανῆς, γνωστὸς εἰς πᾶσαν τὴν Ἀθηναϊκὴν  
κοινωνίαν, ἦτο ἡ πρώτη ψυχὴ τὴν ὁποίαν συνήντησα εἰς τὴν  
Παράδεισον ἐκείνην, κατ' ἀντίθεσιν τῆς Κολάσεως τοῦ Ἀν-  
του.

— Καὶ ἐν μᾶς μιλήτε νὰ σᾶς χαρῶ ; καὶ κάμνετεν πῶς  
ἐν θυμούστενε τὸν συμπατριώτη τοῦ Κοραῆ ! ! ἦτο ἡ ἐρώ-  
τησίς του . . .

Ἄλλος κάτοικος τοῦ ἀλλοφρονούντος ἐκείνου κόσμου :

— Κύριε Γεράσιμε, μοὶ λέγει, εἶμαι πατριώτης σου καὶ  
δὲν μοῦ μιᾶς ;

— Ἀ ! ναὶ τοῦ εἶπον, καὶ πῶς ἐδῶ ;

— Ἀ ! καὶ δὲν τὸ ξέρεις ; τὸ κῆρυγος ! ! μοὶ ἀπήντη-  
σεν ἐν συνειδήσει τὴν ὁποίαν δὲν συνήντησα εἰς οὐδένα  
τῶν ἐχεφρονούντων Ἑλλήνων· καὶ ἔκαμα τὴν σκέψιν, ὅτι  
διὰ τὸν Σωκράτην, τὸν τελειότερον τῶν θνητῶν, φρονούντα  
ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη τελειότης συνίσταται εἰς τὸ γνῶθι σεαυ-  
τὸν, θὰ ἐχρησίμευεν ὡς κάτοπτρον ἡ τρελλὴ ἐκείνη ὑπαρ-  
ξις.

\*\*\*

Μετὰ διήμερον οὐράνιον πλοῦν ἐν τῇ Ἀδριατικῇ θαλάσ-  
σῃ ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν γαλατομπόρε-  
ον περιφέρειαν δὲν φαίνεται οὔτε ἕχνος ξηρᾶς, ὅπου ὁ  
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἀνατέλλουν· καὶ δύουσιν ἐν ὅλῃ αὐτῶν  
τῇ χρυσῇ καὶ ἀργυρᾷ στρογγυλότητι, ὅπου ὁ οὐρανὸς-τὴν  
νύκτα-παρουσιάζει τὴν εἰκόνα κανδηλωφωτιστοῦ μιναρῆ  
Βυζαντινῆς ἐκκλησίας, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς τρέχει μέχρι τοῦ  
ἀπείρου χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη διατρήσεως ὁρους τινὸς,  
ὅπου ἡ διάνοια θέλει νὰ ἐκταθῇ εἰς ὅλον τὸ ἀχανές ἐκεῖνο  
διάστημα, καὶ νὰ περιλάβῃ ἐν ἑαυτῇ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ  
ὅπου ἡ καρδιά κατακλύζεται ὑπὸ ὠκεανοῦ αἰσθημάτων,  
μετὰ διήμερον λοιπὸν οὐράνιον πλοῦν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκεί-  
νῃ, πρῶτον τινὰ ἡγκυροβόλουν ἐν Τεργέστη.

\*\*\*

Καὶ τώρα θέλεις ἴσως εἰκόνα τῆς πόλεως ταύτης ἣτις  
ἔχει τὴν Ἰταλίαν μητέρα καὶ τὴν Αὐστρίαν μητρίαν. Θὰ  
σοὶ τὴν δώσω ἐν ὀλίγοις, ἐπιφυλασσόμενος ἀργότερον νὰ  
σοὶ κάμω ἀκριβῆ αὐτῆς περιγραφὴν ἀφοῦ τὴν ἴδω καὶ τὴν  
γνωρίσω καλῶς.

Μέγαρον κολοσσαῖα, ὁδοὶ λιθόστρωτοι, γέφυραι ζωγραφι-  
καί, πλατεῖαι μὲ ἡρώα, περίπατοι παραθαλάσσιοι καὶ μπο-  
σκέτα, Ἑβραῖοι καὶ Ἕλληνες τραπεζίται, βόες καὶ ἄλογα